

- at bidrage til, at der til enhver tid forefindes et passende udbud af bygge- og bymodnet jord, og
- at medvirke til, at bebyggelsen ikke sker i strid med hensynet til befolkningens rekreative interesser og bevarelsen af landskabelige værdier.

Hovedlinjerne i loven er:

1) Landet opdeles ved lovens gennemførelse i *byzoner og landzoner*. Landzonerne bliver ikke tidsbegrænsede. Ved *byzoner* forstås ifølge lovens § 2:

- a. områder, som i en byudviklingsplan i henhold til lov om regulering af bymæssige bebyggelser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 279 af 1. juli 1965, er henført til inder- eller mellemzone,
- b. områder, som i en byudviklingsplan i henhold til § 21 er udlagt til bymæssig bebyggelse (byzone),
- c. områder, som i en bygningsvedtægt er udlagt som byggeområder til bymæssig bebyggelse, og
- d. områder, som i en byplanvedtægt er udlagt til bymæssig bebyggelse eller offentlige formål.

De hidtidige inder- og mellemzoner anses som byzoner med den allerede fastlagte afgrænsning.

2) *Byzonerne* skal *afgrænses* med fornøden rummelighed, idet lovens § 4 foreskriver, at der under byzoner til enhver tid skal være inddraget så store arealer, at der er tilstrækkelig jord til dækning af de kommende års behov for opførelse af bolig- og erhvervsbebyggelse samt til offentlige, herunder rekreative, formål. Ved skønnet herover skal henses til forholdene i vedkommende egn som helhed. Ved afgrænsningen af byzonerne skal det tilstræbes, at de enkelte byer og bysamfund får en hensigtsmæssig udformning.

Inddragelsen af arealer i byudviklingsområder som byzone skal ske på grundlag af det anslåede behov for en 12 års periode.

3) Den gældende forpligtelse for kommunerne til i byudviklingsområder at foretage *byggemodning* opretholdes i princippet, idet det er pålagt kommunalbestyrelserne at medvirke til, at der i byzonerne til enhver tid er udført hovedkloakker,